

РЕШЕНИЕ

№ 107

гр. Търговище, 03.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ

при участието на секретаря ИРИНА П. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ Гражданско дело № 20223500100158 по описа за 2022 година

Постъпила е искова молба от ищите Р. М. В. от гр.Сливен и П. М. П. от с.Зимница, общ.Ямбол против ответницата Ц. Ц. Т. от с.Долец, общ.Попово по чл.42, б.“б“ във вр.с чл.25, ал.1 от ЗН за прогласяване нищожността на саморъчно завещание от 10.05.2021г., обявено с протокол на 18.05.2021г. от нотариус рег.№495, по силата на което Д.П.М., б.ж. на с.Долец, общ.Попово, поч. на 12.05.2021г., завещава на ответницата цялото си движимо и недвижимо имущество, евентуално-за неговото унищожаване, на осн. чл.43, ал.1, б.“б“ от ЗН, обоснована с обстоятелствата, че са наследници по закон на своята леля Д.П.М., починала на 12.05.2021г., която направила универсално завещание в полза на ответницата, обявено на 18.05.2021г. от нотариус с рег. №495 при НК - Елка Димитрова, с Протокол №4, дело №4, рег.1\1<>136/18.05.2021г., вписано в СВп-гр.Попово, вх.рег. №3513, акт №56, том VI, дело №729/18.10.2021г. и в Службата по вписванията-гр.Ямбол с дв.вх.рег. №6526/19.10.2021г. В същото били посочени две дати - 10.05.2021г. и 11.05.2021г., което води до неговата нищожност, с оглед строго формалният характер на акта. Първата дата- 10.05.2021г. и текста положен след нея до ред дванадесети, представлявали изцяло самостоятелно изявление на завещателката, което не кореспондира с текста изписан след ред дванадесети и с втората дата - 11.05.2021 г., поставена под изписаният текст-„с.Долец“ на стр.2-ра., т.е. текста изписан след ред дванадесети на стр.1-ва от завещанието,

бил изписан допълнително не от завещателката, като след него е поставена и втората дата - 11.05.2021г. Ответницата била придобила и други имоти от възрастни самотни хора- за периода от 01.01.2000г. до 17.11.2021г., в резултат на обявени саморъчни завещания. Изложените съмнения досежно авторството на извършеното завещателно разпореждане се подкрепя ли и от обстоятелството, че в деня на смъртта на своя съпруг М.Т.М., Д.П.М., е подписала и пълномощно с рег.№1310 и 1311/ 10.05.2021г, на Нотариус с рег. №780 при НК -Снежа Симеонова - Букреева, с което е упълномощила ответницата Ц. Ц. Т., да я представлява пред съответния нотариус с правото да се разпорежи както намери за добре /да продаде,дари, замени или др./ със собственият и недвижим имот, представляващ УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ XXXI /тридесет и едно/ с кадастрален № 486 /четиристотин осемдесет и шест/ с площ от 1075 кв.м /хиляда седемдесет и пет кв.м/ от квартал 61 /шестдесет и първи/ по плана на село ЗИМНИЦА, община СТРАЛДЖА, останал и по наследство от дъщеря й Т.М.М., б.ж. на село Зимница и от починалият и съпруг М.Т.М.. От това пълномощно било видно, че заверката му е извършена на 10.05.2021г. от нотариус с рег.№780 при НК -Снежа Симеонова- Букреева, на осн. чл.573 ал.3 от ГПК, в домът на завещателката, като положеният подпис в пълномощното, е коренно различен от този в завещанието.Процесното саморъчното завещание също било изготвено на 10.05.2021 г., но не е било оставено за пазене при Нотариус Букреева, а е било оставено за пазене при нотариус с рег.№495 при НК - Елка Димитрова, като е необяснимо, защо след като нотариус Букреева е посетила домът на Д.П.М., саморъчното завещание не е било предадено на нея за пазене и как завещателката е посетила кантората на нотариус с рег.№495 при НК - Елка Димитрова и е оставила саморъчното завещание за пазене при нея, след като поради здравословни причини не е можела да се движи и се е наложило нотариус Букреева, да я посети в дома й, т.е. процесното саморъчно завещание не е оставено за пазене от Д.П.М., както и че същото не е дописано от нея.Периода, през който е съставено саморъчното завещание и пълно-мощното и периода през който са починали Д.П.М. и нейният съпруг М.Т.М., е само два дни - от 10.05.2021г. до 12.05.2021г., което оставя допълнителни съмнения, относно авторството на завещателното разпореждане.

С писмен отговор по реда и в срока по чл.131, ал.1 от ГПК ответницата

Ц. Ц. Т., действаща чрез процесуалния си представител адв.И. Ц. от АК-Търговище оспорва основателността на предявените искиове. Възраженията са, че Ц. Ц. Т. дълги години се е грижила за Д.П.М. и съпруга ѝ. В знак на благодарност за всестранните грижи и внимание през годините Д.П.М. е изготвила на 10.05.2021год. саморъчно завещание, което притежава всички необходими реквизити по чл.25, ал.1 от ЗН за неговата валидност- същото е датирано, като в началото е записана цифром и словом датата 10.05.2021год. В завещанието са изписани пълните данни на завещателя, няма прибавки, поправки и съкращения, а в края на завещанието, същото е датирано и подписано от завещателя. Хипотезата на чл.43, ал.1, б."б" от ЗН напълно се опровергава и от факта, че на 10.05.2021год. Д.П.М. е заварила пълномощно на Ц. Ц. Т., в което е дала всички разпоредителни права относно свой недвижим имот, което пълномощно е заверено в дома на Д. в с.Долец, общ.Попово, от Нотариус №780 с район на действие Р С гр.Попово, под №1310 за удостоверен подпис и №1311, том1, №45 за удостоверено съдържание. Подписите положени на саморъчното завещание и на пълномощното са идентични, и принадлежат на завещателката. Счита за ирелевантни останалите доводи към други завещания в полза на ответницата през годините, а причината към момента на заверка на пълномощното да не бъде предадено за отговорно пазене и саморъчното завещание на същия нотариус е, че завещанието не е било написано изцял.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното:

Ишците Р. М. В. от гр.Сливен и П. М. П. от с.Зимница, общ.Ямбол са наследници по закон на своята леля Д.П.М., б.ж. на с.Долец, общ.Попово, поч.на 12.05.2021г., която съгласно приложеното саморъчно завещание от 10-11.05.2021г., се разпоредила с цялото си недвижимо и движимо имущество в полза на ответницата Ц. Ц. Т. от с.Долец, общ.Попово, дъщеря на нейна първа братовчедка, относно валидността на който общ завещателен акт се спори.

С оглед разпоредбата на чл.25, ал.1 от ЗН, за да породи предвиденото в закона правно действие, саморъчното завещание трябва да бъде изцяло написано ръкописно от самия завещател, да съдържа означение на датата, на която е съставено и да е подписано от него, които изисквания и дефинираната им поредност са императивни.Надлежното удостоверяване на датата е необходимо за изясняване момента на последната разпоредителна воля на завещателя, предвид възможностите за отмяна на завещанието по чл.38-41 от ЗН, както и с оглед на преценка дали тази воля не е била опорочена към съответния момент-чл.43 от ЗН. А когато в завещанието са посочени две дати, независимо от степента на тяхната отдалеченост, то се препятства преценката на посочените правнозначими за последиците на завещанието обстоятелства, тъй като не е възможно и двете дати да се верни.

В конкретния случай, съгласно заключението на назначената съдебно-

почеркова експертиза, макар и да е налице различие в отделните части на завещанието (до ред 12 и след него), което може да се дължи на различно емоционално състояние или влошено физическо здраве на автора му, то целият текст на същото е изпълнен саморъчно от завещателката Д.П.М., а подписът след датата 11.05. 2022г., макар и без достатъчно идентифициращи признаци, също вероятно е положен от завещателката.

Дори и да се приеме за установено, обаче, че подписът категорично принадлежи на завещателката, предвид и показанията на св.П.П.П., то от съдържанието на документа е видно, че в завещанието са вписани две дати на съставянето му-първа, с цифрово и словесно изписване на датата 10.05.2021г. и втора, различна дата, след текста на завещанието с цифрово изписване 11.05.2021г., което поставя под въпрос обстоятелството коя от двете дати е действителната, с оглед строго формалните изисквания на чл.25, ал.1 от ЗН.

Тълкуването на цитираната разпоредба обуславя извод, че наличието на две дати не винаги изключва действителността на завещанието, стига първата да сочи началото на процеса по съставянето му, а другата-края на този процес и която би била меродавна за определяне момента на волеизявлението.Съгласно, обаче, утвърдената последователна съдебна практика, ако в завещанието са посочени две дати, независимо от причината за това(умишлено или поради пропуск), предписаната от закона форма е опорочена и това има за последица нищожност на саморъчното завещание.В тази насока, например-решение №1050/21.10.1991г. по гр.д.№853/1991г. на ВС, I г.о., решение №151/07.05.2009г. по гр.д.№6379/2007г. на ВКС, II г.о. решение №601/18.11.2005г. по гр.д.№302/2005г. на ВКС, I г.о., решение №308/16.01.2013г. по гр.д.№992/2011г. на ВКС, I г.о. и решение №23/05.06.2019г. по гр.д.№888/2018г. на ВКС, I г.о. , според които завещанието е действително, само ако самият завещател е посочил в текста му, че първата дата е началото, а втората-края на съставянето..."и в тази хипотеза, обаче, установяването на достоверната дата на съставяне може да се основава само на данни, съдържащи се в текста на завещанието, като установяване на достоверната дата с други доказателствени средства, при липса на такива данни, е недопустимо".

В конкретния случай, завещателката Д.П.М. не е удостоверила собственоръчно, че започва изявлението на 10.05.2021г. и го довършва на 11.05.2021г., като установяването на това обстоятелство с показанията на св.П.П. е недопустимо, поради което посоченото общо завещателно разпореждане по смисъла на чл.16, ал.1 от ЗН не съдържа редовен реквизит от задължителното му съдържание по чл.25, ал.1 от ЗН и е нищожно, съгласно разпоредбата на чл.42, б."б" от ЗН. Действително, никоя от страните в процеса не е представила друго завещание, но не е изключено такова да съществува, а и липсата на достоверна дата изключва възможността да се прецени дееспособността на завещателя към съответния меродавен момент.

При така установените обстоятелства, предявеният главен иск по чл.42,

б.“б“ във вр.с чл.25, ал.1 от ЗН е основателен и следва да бъде уважен, като се прогласи нищожността на саморъчното завещание от 10-11.05.2021г., поради липсата на достоверна дата, а на ищцата Р. М. В. следва да се присъдят направените по делото разноси в размер на 2 637.82 лв.(дължимата държавна такса от 387.82 лв., съобразно представената данъчна оценка от 38 782.40 лв. + 250 лв. разноси за възнаграждение на вещо лице + 2 000 лв. адвокатско възнаграждение, чийто размер е непосредствено над нормативния минимум и не е налице основание за намаляването му, поради прекомерност), на осн.чл.78, ал.1 от ГПК.

Въз основа на изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО саморъчно завещание от 10.05.2021г.(и втора дата 11.05.2021г.), обявено с протокол на 18.05.2021г. от нотариус рег. №495, по силата на което Д.П.М., б.ж. на с.Долец, общ.Попово, ЕГН:*****, поч. на 12.05.2021г. завещава на Ц. Ц. Т. от с.Славяново, общ.Попово, ЕГН:670202 7270 цялото си недвижимо и движимо имущество, поради липса на достоверна дата, **на осн.чл.42, б.“б“ във вр.с чл.25, ал.1 от ЗН.**

ОСЪЖДА ответника Ц. Ц. Т. от с.Славяново, общ.Попово, ЕГН:***** да заплати на ищцата Р. М. В. от гр.Сливен, ул.“Сини камъни“№7, вх.Б, ап.11, ЕГН:***** направените по делото разноси в размер на 2 637.82 лв., като

ОТХВЪРЛЯ претенцията по чл.78, ал.1 от ГПК в останалата част до пълния ѝ размер от 7 097.76 лв., като **НЕОСНОВАТЕЛНА.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд-Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____